

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัยการเปรียบเทียบ

ในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ผู้เรียนอาจมีความยากลำบากบางประการ โดยที่ผู้เรียนจะนำทักษะในการใช้ภาษาของตนเองมาใช้กับภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า

...ผู้เรียนภาษามีแนวโน้มที่จะนำเอารูปภาพ (Forms) และความหมาย และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการใช้รูปและความหมายที่มีในภาษาของตนมาแทนที่ในเวลาที่ยังเรียนภาษาต่างประเทศ ทั้งในกรณีการแสดงออกเมื่อเวลาที่ยุบายจะพูดภาษานั้น และในกรณีความเข้าใจเมื่อพยายามจะจับความในขณะที่ชาวต่างประเทศพูดภาษานั้น ๆ ออกมา...¹

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนไทยอาจจะต้องประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ โดยนำเอาความเคยชินในการใช้ภาษาไทยไปใช้ในการใช้ภาษาอังกฤษ

ในเรื่องลักษณะภาษาอังกฤษนั้น เรื่องที่เกี่ยวกับกริยาคือ เรื่องของกาล (Tense) การณ์ลักษณะ (Aspect) และคำกริยาช่วยต่าง ๆ (Modals) เป็นเรื่องที่สำคัญโดยยอมรับว่ายากลำบากที่สุด² จึงเป็นไปได้ที่ผู้เรียนไทยใช้กาลในภาษาอังกฤษผิดพลาดอยู่มาก ดังจะเห็นได้จากผลของการศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเรียน

¹Robert Lado, Linguistics Across Cultures (Ann Arbor : The University of Michigan Press, 1957), p. 2.

²Geoffrey N. Leech, Meaning and the English Verb (London : Group Ltd., 1971), P.V.

ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ซึ่งพบว่า ผู้เรียนใช้กาลนิคมาก ผู้ศึกษาเรื่องนี้ได้แก่ จันทร เพ็ญ
 อันตระกูล¹ ซึ่งได้สรุปผลของการศึกษาวาเรื่องกาลต่าง ๆ เป็นเรื่องหนึ่งในโครงสร้าง
 ไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาในการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม และจากผลการ
 วิจัยของ นภพร ทรัพย์ทวีผลบุญ² พบว่านักเรียนไทยมีข้อบกพร่องในการใช้กาลในภาษาอังกฤษ
 ดังนี้

ตารางที่ 1³

จำนวนร้อยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อนิค
 ในแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์

อันคัมที่	ข้อที่	โครงสร้างไวยากรณ์ที่ทดสอบ	ร้อยละ
6	65	Present Simple Tense	79.34
25	36	Future Simple Tense	56.80
39	38	Future Simple Tense	38.49
41	23	Past Perfect Tense	37.55
60	25	Present Perfect Tense	16.90
61	17	Present Continuous Tense	16.90
64	7	Present Simple Tense	15.96

¹จันทร เพ็ญ อันตระกูล, "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
 ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513), หน้า 46-47.

²นภพร ทรัพย์ทวีผลบุญ, "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนไทยในสถานฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2516), หน้า 33-37, และ 59.

³เรื่องเดียวกัน, หน้า 33.

ตารางนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาทำข้อทดสอบเรื่องปัจจุบันกาลดีมากที่สุด คือ 79.34%

นัยนา แยมบุญเรือง อธิบายเหตุผลในการทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "ปัจจุบันกาล" ไว้ว่า "เรื่องของกาล (Tenses) ในภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สร้างความสับสนให้แก่ักเรียนไทยทุกระดับชั้น ทั้งนี้เพราะการใช้กริยาตามกาลต่าง ๆ ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษแตกต่างกัน"¹

ผลจากการวิจัยข้างต้นอาจสรุปได้ว่า เรื่องของกาลในภาษาอังกฤษเป็นปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องของกาลโดยเฉพาะเรื่องปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยว่ามีลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรจึงทำความลำบากในการเรียนภาษาอังกฤษ การศึกษาจะแสดงความเหมือนและความแตกต่างของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยโดยละเอียดทั้งในแง่ความหมายและรูปภาษา

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษาเปรียบเทียบความหมายและรูปภาษาของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยในประโยคสามัญบอกเล่า คือ ประโยคที่มีคำกริยาเพียงคำเดียวเท่านั้น โดยใช้วิธีการของการศึกษาเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) เพื่อแสดงลักษณะทางภาษาที่เหมือนหรือแตกต่างของปัจจุบันกาลในภาษาทั้งสอง

¹นัยนา แยมบุญเรือง, "การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง "ปัจจุบันกาล" สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519), หน้า 7.

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

ทฤษฎีที่ภาษาต่าง ๆ มีลักษณะทางภาษาทั้งที่เป็นสากล (Linguistic universal features) และที่เป็นลักษณะเฉพาะ ถ้านำลักษณะทั้งสองของภาษาต่างประเทศ (Target language หรือ L_2) กับภาษาของผู้เรียน (Native language หรือ L_1) มาเปรียบเทียบกับอย่างมีหลักเกณฑ์แล้ว จะได้ทราบว่า มีลักษณะใดบ้างที่เหมือนกัน และลักษณะใดบ้างที่แตกต่างกัน ซึ่งลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวอาจนำมาใช้ในการทำนายความลำบากในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้

1.4 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.4.1 เพื่อศึกษาความหมายและรูปภาษาของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยโดยใช้หลักเกณฑ์ตามแนวไวยากรณ์ปริวรรตของชอมสกี (Chomsky) ฉบับ 1965

1.4.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่อแสดงให้เห็นลักษณะคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันตามแนวความคิดของเอส. พิต คอร์ดอร์ (S. Pit Corder)

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 สืบรวจเอกสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานที่จะวิจัยนี้

1.5.2 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่แสดงปัจจุบันกาล

1.5.3 นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์และ เปรียบเทียบ เพื่อแสดงความคล้ายคลึง และความแตกต่างของปัจจุบันกาลในภาษาทั้งสอง

1.5.4 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ช่วยให้มีความรู้ในเรื่องปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

1.6.2 เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.6.3 เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจศึกษาเปรียบเทียบกาลอื่น ๆ หรือเรื่องอื่น ๆ

ต่อไป

1.7 สัญลักษณ์และเครื่องหมายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

S	หมายถึง	ประโยค
NP	หมายถึง	นามวลี
Predicate-Phrase	หมายถึง	ภาคแสดง-วลี
Aux	หมายถึง	หน่วยช่วยกริยา
Aux ₁	หมายถึง	หน่วยช่วยหน้ากริยา
Aux ₂	หมายถึง	หน่วยช่วยหลังกริยา
VP	หมายถึง	กริยาวลี
Place	หมายถึง	วิเศษณ์วลีบอกสถานที่
Time	หมายถึง	วิเศษณ์วลีบอกเวลา
Copula	หมายถึง	คำกริยา "เป็น"
Predicate	หมายถึง	ภาคแสดง
V	หมายถึง	คำกริยา
Prep-Phrase	หมายถึง	บุพบทวลี
Manner	หมายถึง	วิเศษณ์วลีบอกอาการ
S'	หมายถึง	ประโยคย่อย
Adjective	หมายถึง	คำคุณศัพท์
Predicate-Nominal	หมายถึง	ภาคแสดง-นาม
Direction	หมายถึง	หน่วยทิศทาง
Duration	หมายถึง	หน่วยระยะเวลา
Frequency	หมายถึง	หน่วยความถี่
CS (Complex symbol)	หมายถึง	สัญลักษณ์รวม

Det	หมายถึง	คำบอกกำหนด
N	หมายถึง	คำนาม
Count	หมายถึง	นับได้
Animate	หมายถึง	มีชีวิต
Human	หมายถึง	มนุษย์
Abstract	หมายถึง	นามธรรม
Tense	หมายถึง	กาล
M หรือ Modal	หมายถึง	คำกริยาช่วย
Aspect	หมายถึง	การณ์ลักษณะ
Article	หมายถึง	คำนำหน้านาม
Definite	หมายถึง	ชี้เฉพาะ
→	หมายถึง	ให้เขียนเสียใหม่ว่า
()	หมายถึง	ปรากฏหรือไม่ปรากฏ
{ }	หมายถึง	เลือกแบบใดแบบหนึ่ง
[]	หมายถึง	บ่งลักษณะทางอรรถ-วากยสัมพันธ์ของคำศัพท์
+	หมายถึง	แสดงการปรากฏของลักษณะนั้น ๆ ในหน่วย
-	หมายถึง	ไม่แสดงการปรากฏของลักษณะนั้น ๆ ในหน่วย
/	หมายถึง	บ่งข้อแม้ของการใช้กฎ
—	หมายถึง	แสดงตำแหน่งที่เกิดของสัญลักษณ์
→	หมายถึง	परिवรรคเป็น